

CSUKÁS ISTVÁN

DIÓTÖRŐCSKE

MESEJÁTÉK

BÖLE CZ LILLA RAJZAIVAL

CSUKÁS ISTVÁN

DIÓTÖRŐCSKE
MESEJÁTÉK

BÖLE CZ LILLA RAJZAIVAL

Móra Könyvkiadó

BÖLECZ LILLA
illusztrációival

A szöveget gondozta és az utószót írta:
PERCZEL ENIKŐ

A kiadó könyveit kedvezménytel
megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Készült a székesfehérvári Vörösmarty Színházzal együttműködésben,
az általuk bemutatott gyermekszínmű alapján.

© Csukás István jogutódai, 2021
© Bölec Lilla, 2021
© Móra Könyvkiadó, 2021

Szereplők

Diótörőcske

Marc sibaba

Bohóc

Ólomkatona

Kéményseprő

Kém

Kürtös

Fekete sereg királya

Szanitéc

Kunigunda nővér

Szakácsnő

Cili, *konyhalány*

Mili, *konyhalány*

Katona

Pilóta

ELSŐ FELVONÁS

A történet a gyerekkor csodálatos világában játszódik, amikor elkeveredtünk a játékokkal, az állatokkal, beszélni tudtunk velük, és értettük a beszédüket.

A helyszín egy szép nagy szoba, a sarokban hatalmas karácsonyfa áll.

Minden picit nagyobb a valóságosnál, nem ijesztően, csak annyira, hogy mindenki kicsinek (gyereknek) látszik. Félhomály van, és csend, majd minden szereplő megjelenésekor kigyullad egy fény a fán, a Kéményseprő gyújtogatja.

Diótörőcske jön a hálósobából pizsamában. Megnézi, hogy milyen éjszaka a karácsonyfa, amikor mindenki alszik. Kigyullad egy fény.

Diótörőcske dala

Ha csendes az éjszaka,
milyen éjszaka a fa,
maradt még egy kis csoda?
Ha mindenki aluszik,
paplan alá elbújik,
vajon ő mit álmodik?

A fán a második fény is kigyullad. Jön Marcsibaba, Diótörőcske húga, hálóingben.

Marcsibaba dala

Én sem alszom éjszaka.
Milyen éjszaka a fa?
Jut nekem is kis csoda?

Vidám lélek, bújj elő!
Egymást hívjuk: én meg ő,
egy gyerek, meg egy fenyő.

MARCSIBABA Milyen csend van.
DIÓTÖRŐCSKE Nincs itt senki.
Csak ketten vagyunk.

A Bohóc kimászik a karácsonyfa alatti dobozából.

BOHÓC Nem ketten vagytok!
Én is itt vagyok!
Bruhahaha!
Mondhatom azt, hogy
a nevető harmadik!
Bruhahaha!

A Bohóc dala

Nagy titok az éjszaka!
ilyen éjszaka a fa?
Hová lett a sok csoda?

Az álomból ébredve,
szinte már elfeledve,
jön a Bohóc nevetve.

MARCSIBABA Egy bohóc!

BOHÓC Orrom krumpli, hajam kóc, a legnagyobb a bohóc! Köszönöm, hogy felébresztettetek. Örülök, hogy kiénekeltek a dobozomból. Már azt hittem, hogy senkinek se kellek. Ajándékba hoztak, letettek a fa alá, és elfelejtettek. Ki se bontották a dobozt. Senki se volt kíváncsi rám. Senki se akart játszani velem. És már kezdtem elfelejteni a nevetést. Azért nevetek annyit: gyakorolom. Bruhahaha!

Nyögdécselés hallatszik a karácsonyfa alól: az Ólomkatona nyögdécsel.

ÓLOMKATONA Jaj, jaj! Jaj, jaj!

DIÓTÖRŐCSKE Van itt még valaki?

BOHÓC Van. És nyögdécsel.
DIÓTÖRŐCSKE Szegény. Hallom.
Hol van?
ÓLOMKATONA Jaj, jaj! Jaj, jaj!
MARCSIBABA Én is hallom. Merre hallom?

Ólomkatona dala

Ha nehéz az éjszaka,
Milyen éjszaka a fa?
Elhagyott a sok csoda.

Minden álom szertehull,
fentről minden rám zúdul,
itt fekszem én legalul.

EGYÜTT Jaj, jaj! Jaj, jaj!
DIÓTÖRŐCSKE Szabadítsuk ki! Gyerünk!
MARCSIBABA Gyorsan, gyorsan.
Meg ne fulladj!
Itt vagyunk.

Bohóc az Ólomkatona lábát fogja, húzza.

BOHÓC Valamit fogok! Valamit húzok!

ÓLOMKATONA Az a lábam!
BOHÓC Bruhaha! Tényleg egy láb!
Majdnem kidobtam.

Ólomkatona feláll, nézegeti a két lábát.

ÓLOMKATONA Ez jó! Egy kicsit biceg.
(*Rááll a lábára, biceg.*)
De azért nem kell kidobni!
Könnyű a más lábával dobálózni.
Én is köszönöm a kiszabadítást.
Rám se volt kíváncsi senki.
Senki se akart játszani
egy bicegős ólomkatonával.

DIÓTÖRŐCSKE (*Körülnéz.*) Van itt még valaki?
Nem látok senkit!

A Kéményseprő egy hatalmasat tüsszent.

KÉMÉNYSEPRŐ Fölfele is nézz!
Én is itt vagyok! Hapci!

Kéményseprő dala

Égig ér az éjszaka.
Milyen éjszaka a fa?
Álmom csodás otthona.

Itt fent minden felragyog,
ide másztam fel gyalog,
és így én is nagy vagyok!

MARCSIBABA Egy kéményseprő!
KÉMÉNYSEPRŐ Hapci!
BOHÓC Egy tüsszentős kéményseprő!
Bruhaha!
DIÓTÖRŐCSKE Mit keresel odafent?
KÉMÉNYSEPRŐ A Kéményseprő a levegő ura!
DIÓTÖRŐCSKE Dehát a karácsonyfán nincs is kémény!
KÉMÉNYSEPRŐ Az igaz. Azért mászkálok a magasban,
hogy ne jöjjenek ki a gyakorlatból.
A magasban verhetetlen vagyok!
A magaslati levegőtől jobban pörög
az agyam! A magaslati levegőtől kettős
látásom van! Sőt: kettős látomásom!
ÓLOMKATONA És mit látsz a magasból?
KÉMÉNYSEPRŐ Semmit.
ÓLOMKATONA Semmi gyanúsát?
KÉMÉNYSEPRŐ Semmi gyanúsát. Csak a félhomályt.
DIÓTÖRŐCSKE Az is gyanús!
BOHÓC Fél homály meg fél homály
az egy nagy homály! Bruhahaha!

KÉMÉNYSEPRŐ Csak vicceltem. Énrám se volt kíváncsi senki. De én kimásztam, és egyedül eljátszottam, hogy a háztetőn vagyok, és én vagyok a vidám, füttyös kéményseprő!

DIÓTÖRŐCSKE De hát a karácsonyfán nincs is kémény!

KÉMÉNYSEPRŐ Mondom, hogy csak játszottam! De egyedül nem jó játszani.

BOHÓC És ti mit kerestek itt?

DIÓTÖRŐCSKE Nem tudtam aludni. Ezért kijöttem. Hajtott a kíváncsiság.

MARCSIBABA Én sem tudtam.

DIÓTÖRŐCSKE És először nem láttunk senkit.

MARCSIBABA Senkit.

DIÓTÖRŐCSKE Azután énekeltünk.

MARCSIBABA De csak halkán.
Nem akartunk felébreszteni senkit!

BOHÓC Bevallom, amíg nem jöttetek, nem volt fontos semmi: se a díszdoboz, se a karácsony, se a karácsonyfa. De amikor kiénekeltek a dobozból, a magányból, minden fontos lett! Rájöttünk, hogy ez a mi fánk, ez a mi életünk, és most már szeretjük! És megvédjük, ha kell!

